

[J. P. Nielsen.]

Tønder en Gæld paa 3 494 320 Kr. eller 603 Kr. pr. Indbygger, i 1937—38 er Gælden bragt ned til 1 867 825 Kr., eller til 301 Kr. pr. Indbygger, altsaa til det halve. Sønderborg By er vokset fra ca. 7 000 Indbyggere i 1919 til 12 095 den 1. Oktober 1938, altsaa med 5 000 Indbyggere. Til Sammenligning tjener, at Sønderborg i de 50 Aar fra 1870 til 1920 kun voksede med smaa 2 000 Indbyggere. Indtjeningsmulighederne for Byerhvervene i Sønderborg har der heller ikke været noget i Vejen med. I 1936—37 var Indkomsten for de næringsdrivende i Sønderborg 11 997 765 Kr., i 1937—38 var den 12 824 029 Kr. og i 1938—39 13 346 641 Kr. eller en Fremgang paa to Aar paa 1 348 876 Kr.

Det tyder dog ikke paa, at Genforeningen med Afbrydelse af Handelsforbindelserne sydpaa og med Valutarestriktionerne har skadet disse Erhverv. Indtjeningsmulighederne har været de allerbedste. Men det viser en Ting til. Det viser, at der har været Penge i Oplandet omkring disse Byer. Og hvem bor nu i Oplandet? Ja, det gør i første Række vore Landmænd.

Maa jeg saa i denne Forbindelse i store Træk nævne, hvad der ellers er sket dernede i de 18 Aar, der er gaaet. Vort Vejnet er blevet opbygget siden 1920. Der er bygget 580 km nye Amtsveje og ombygget 70 km, i alt 650 km. Alene i Tønder Amt er der bygget 192 km nye Amtsveje siden 1920 og 38 km er blevet ombygget. Der er opbygget et dobbeltsproget Skolevæsen i Stedet for det gamle preussiske Skolevæsen, hvor Børnene uden Hensyn til Hjemmenes Sindelag presedes ind i den samme aandelige Uniform. Nu kan Hjemmene selv vælge, om Børnene skal gaa i tysk eller dansk Skole. Landsdelen er blevet forsynet med den billigste elektriske Kraft og det billigste elektriske Lys, som kendes i Danmark, gennem Sønderjyllands Højspændingsværk i Aabenraa. Paa Sygeplejens Omraade er der rejst to nye Statshospitaler i Sønderjylland, det store Statshospital for nerve- og sindslidende i Augustenborg og det store Statshospital i Sønderborg, der er under Udvidelse ved en Statsbevilling paa 3,5 Mill. Kr.

Jeg siger derfor: Hvad er det for Nonsense, at Sønderjylland i de 18 Aar, det har været under Danmark, er blevet til en Fattiggaard? Der har været Fremdrift, der er sket store Fremskridt paa alle Omraader under dansk Styre i Sønderjylland.

Beskæftigelsesforholdene for de sønderjyske Arbejdere har ikke været saa gode, som de burde have været i de sidste Aar.

Der har været for stor Arbejdsløshed, særlig i det snævre Grænseomraade, og den Arbejdsløshed er udnyttet meget stærkt i den tysk-nazistiske Agitation: I Tyskland er der Arbejde og Brød til alle, i Danmark gaar I arbejdsløse — det har været Omkvædet. Regeringen har nu stillet 2 Mill. Kr. til Raadighed for Igangsættelse af offentlige Arbejder, og det takker jeg den højtærede Minister for offentlige Arbejder for.

Jeg sagde, at Arbejdsløsheden var blevet stærkt udnyttet af vore hjemmetyske Nazister dernede, men jeg synes, at det af og til er gaaet lidt for vidt. I Artikel efter Artikel i „Nordschleswigsche Zeitung“ har et Par forvildede Arbejdere i den hjemmetyske Armé disket op med de værste Historier — Greuelgeschichten hedder det, naar de kommer fra Tyskland og herover. Det er Historier om, at Hjemmene var kolde, Kakkellovne var røde, fordi der ikke var noget at putte i dem, Børnene manglede Strømper og Sko og maatte gaa barbenede om Vinteren. Man kunde anvende en ofte benyttet, maaske lidt barok Vending og sige, at ifølge de Skriverier døde Rotterne i Arbejdernes Spisekamre, fordi der ikke var en Krumme Brød deri. Paa den anden Side fremstilles naturligvis Forholdene i Tyskland i et rosenrødt Skær: Tyskland er nu ligesom Rusland blevet Arbejdernes store Paradis, men jeg siger ligesom en Præst, der engang stod paa Prædikestolen og dundrede over Menighedens Synder og dømte dem ned i Helvedes Pine, hvis de ikke omvendte sig; da han saa, hvor bitterligt de græd, forbarmede han sig over dem, og saa sluttede han sin Prædiken med at sige: Græd ikke, bitte Folkens, det turde være Løgn alt sammen, Amen.

Man glemmer ogsaa fra tysk Side, at vi i Sønderjylland har 3 000 tyske Statsborgere med Opholds- og Arbejdstilladelse, og blev der nægtet dem Forlængelse af deres Arbejdstilladelse, saa de maatte til Tyskland, vilde det tynde betydeligt ud i de arbejdsløses Rækker i Sønderjylland. Det er en Tale, som man hører fra den danske Befolknings Side, og jeg ved ogsaa, at der er sket Henvendelser til Regeringen derom; men jeg fraraader paa det bestemteste, at noget saadant foretages. Vi skal ikke forsøge at øge Modsætningerne, men jeg gentager, at man kan komme for langt ud i Agitationen. Der fandtes forleden Dag en Artikel i „Nordschleswigsche Zeitung“ angaaende de ikke mange Arbejdere paa den anden Side Grænsen, som altsaa har søgt og faaet